

RP 120/2001 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om fiske och 1 och 4 § lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Genom propositionen genomförs i lagen om fiske och lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift de ändringar som behövs för att euron skall kunna införas i praktiken. I fråga om spöfiskeavgiften föreslås samtidigt att en indexförhöjning enligt lagen om fiske

genomförs.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2002.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2002 och avses bli behandlad i samband med den.

MOTIVERING

1. Nuläge

Den 1 januari 1999 blev euron officiell valuta inom euroområdet. Samtidigt låstes omräkningskurserna mellan euron och de nationella valutaenheterna oåterkalleligt. Europeiska unionens råd har med stöd av artikel 109.1 i Romfördraget gett förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron. Rådet fastställde omräkningskursen för finska markens del så att en euro är 5,94573 finska mark och detta värde är oåterkalleligt.

I rådets förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron bestäms att euron är de deltagande medlemsstaternas valuta från och med den 1 januari 1999. En euro indelas i hundra cent. Euron ersätter varje deltagande medlemsstats valuta i enlighet med omräkningskursen. Övergångsperioden utgår i slutet av 2001. Medlemsstaterna skall sätta eurosedlar i omlopp den 1 januari 2002. Den nationella valutorna får dock användas högst sex månader efter det att övergångsperioden gått ut.

Den finska fiske- och jaktlagstiftningen samt lagarna med nära anknytning till den innehåller bestämmelser om vissa avgifter i mark, som av praktiska skäl genast bör ändras till euro.

Lagen om fiske (286/1982)

I 88 § lagen om fiske (1045/1996; 1 mom. ändrat genom 1017/1998) finns bestämmelser om beloppet på fiskevårdsavgiften och spöfiskeavgiften samt bestämmelser om höjning av avgifterna. Fiskevårdsavgiften är 90 mark per kalenderår eller 25 mark för en fiskeperiod om sju dygn. Den länsvisa spöfiskeavgiften är 150 mark per kalenderår eller 35 mark för en fiskeperiod om sju dygn. Jord- och skogsbruksministeriet uppbär dessa avgifter höjda enligt stegringen i levnads-kostnadsindex. Höjningen skall göras med fulla tio mark.

Enligt 89 a § lagen om fiske (1045/1996) skall de medel som flutit in i form av spöfiskeavgifter, minskade med statens utgifter för uppbörden av avgiften och fördelningen av medlen, kalenderårsvis i efterskott delas ut till ägarna av fiskevattnen som ersättning för att deras fiskevatten använts för handelskapsfiske.

Enligt 91 § lagen om fiske (1355/1993) tillkommer de i form av fiskevårdsavgifter inlutna medlen ägarna av vattenområden som ersättning för utnyttjandet av fiskevatten och fiskeområdena och fiskebranschens organisationer för verksamhet som främjar fiskerihushållningen samt staten för betalning av de utgifter som föranleds av avgiftens uppbörd.

I 89 a § och 91 § lagen om fiske finns bestämmelser om när spöfiskeavgifterna respektive fiskevårdsavgifterna inte delas ut. Avgifterna delas inte ut till ägaren av vattenområdet om det belopp som skulle tillfalla honom uppgår till högst 200 mark. I detta fall tillfaller avgifterna det behöriga fiskeområdet.

Lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993)

Enligt 1 § lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift skall var och en som bedriver jakt eller är jaktledare för varje jaktår betala jaktvårdsavgift till staten.

Enligt 2 mom. är jaktvårdsavgiften högst 300 mark per jaktår. Statsrådet beslutar om beloppet på avgiften.

Enligt 4 § skall jaktlicensinnehavaren vid jakt på hjortdjur för varje fällt hjortdjur betala jaktlicensavgift. Jaktlicensens storlek är högst 800 mark och avgiften fastställs av statsrådet.

2. De föreslagna ändringarna

Det föreslås att de licensavgifter och andra avgifter som bestäms i lagen om fiske samt i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift ändras till euro med omräkningskoefficienten 5,94573. Avgifterna och maximibeloppet av avgifterna föreslås emellertid att bli avrundade till hela euro för att underlätta betalningsrörelsen.

Lagen om fiske

Den nuvarande fiskevårdsavgiften på 90 mark blir omräknat i euro 15,14 euro per kalenderår och de 25 mark i fiskevårdsavgift som betalas för en fiskeperiod om sju dygn motsvarar 4,20 euro. Det föreslås att avgifterna avrundas så att fiskevårdsavgiften blir 15 euro per kalenderår och avgiften som betalas för en fiskeperiod om sju dygn 5 euro.

Den länsvisa spöfiskeavgiften på 150 mark, som betalas för ett kalenderår, skulle omräknat i euro bli 25,23 euro och spöfiskeavgiften på 35 mark för en fiskeperiod om sju dygn skulle utgöra 5,89 euro.

Spöfiskeavgiften för ett kalenderår föreslås

i samband med detta bli höjd med knappa två euro, det vill säga till 27 euro. I höjningen ingår en indexjustering på 1,68 euro (10 mark) i enlighet med höjningen av levnads-kostandsindex och en annan höjning på 9 cent (54 penni).

Spöfiskeavgiften för en fiskeperiod om sju dygn föreslås bli höjd med 0,11 euro (65 penni), varvid avgiften skulle uppgå till 6 euro. På denna avgift kan ingen indexjustering göras, eftersom justeringsgränsen på 10 mark inte uppfylls.

Det föreslås att den justering av avgifterna som görs med anledning av höjningen av levnads-kostnadsindex och som nämns i 88 § 3 mom. lagen om fiske utförs med en noggrannhet på två euro i fortsättningen.

Senare indexförhöjningar kan göras av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av 88 § 3 mom. lagen om fiske.

Medlen från spöfiskeavgifterna delas ut till vattenområdenas ägare. De får också en del av de medel som inflyter från fiskevårdsavgifterna. Om det belopp som tillkommer ägaren av vattenområdet är högst 200 mark, delas det ut till fiskeområdet. I fråga om avgifterna i 89 a och 91 § som delas ut till ägare av vattenområden, föreslås att lagen om fiske ändras så att medlen inte delas ut till vattenområdets ägare utan till fiskeområdet om beloppet av de medel som skall delas ut är högst 30 euro. Gränsen är 21,61 mark lägre än den tidigare gränsen. Den ersättning för användning av vattenområden som betalas ut till ägarna av vattenområdena skulle öka något och fiskeområdenas andel av denna ersättning skulle på motsvarande sätt sjunka något.

Lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift

Lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift innehåller endast maximibeloppen för jaktvårdsavgiften och jaktlicensavgiften för hjortdjur. Statsrådet beslutar inom ramarna för maximibeloppet om storleken på dessa avgifter. Som maximibelopp för jaktvårdsavgiften föreslås 50 euro, vilket är 2,71 mark lägre än det nuvarande beloppet på 300 mark.

Som maximibelopp för jaktlicensavgiften föreslås 135 euro, vilket är 2,67 mark högre

än den nuvarande övre gränsen på 800 mark.

3. Propositionens verkningar

Lagen om fiske

De inkomster som inflyter från spöfiskeavgifterna antecknas i statsbudgeten under moment 12.30.36 *Spöfiskeavgifter*. Motsvarande utgiftspost tas upp under moment 30.41.52 i budgeten *Avgifter för tillstånd till fiske i Tana älv och spöfiskeavgifter (förslagsanslag)*.

Antalet spöfiskeavgifter som betalas för kalenderåret 2002 beräknas uppgå till 65 000 stycken och antalet avgifter för en fiskeperiod om sju dygn till 30 000 stycken. Om beloppet av spöfiskeavgiften skulle förbli oförändrat (150 mark per år eller 35 mark för sju dygn), skulle beloppet av de avgifter som inflyter under 2002 uppgå till ungefär 1 816 650 euro (ungefär 10 800 000 mark). När det gäller spöfiskeavgifterna bör man emellertid beakta den höjning som motsvarar stegringen av levnadskostnadsindexet och som med nuvarande lagstiftning görs med 10 marks noggrannhet. Med beaktande av denna höjning beräknas ungefär 1 935 000 euro (11 504 989 mark) inflyta i spöfiskeavgifter år 2002. Genom ändringen av 88 § lagen om fiske är indexförhöjningens inverkan således 119 000 euro (ungefär 709 500 mark).

Fiskevårdsavgifter beräknas inflyta i statsbudgeten under inkomstmomentet 12.30.37 *fiskevårdsavgifter* år 2002 sammanlagt ca 4 835 000 euro (28 747 605 mark). Motsvarande utgiftspost ingår under momentet 30.41.51 *Främjande av fiskerihushållningen (reservationsanslag 2 år)*.

Enligt 90 § lagen om fiske skall i statsförslaget årligen för främjande av fiskerihushållningen tas upp ett anslag som motsvarar minst det belopp som, beräknat enligt medelantalet personer som under de tre närmast föregående åren betalt fiskevårdsavgift, skulle inflyta i form av fiskevårdsavgifter.

Medelantalet personer som betalade fiskevårdsavgift under åren 1998—2000 var 316 563. Dessutom hade i genomsnitt 16 411 personer betalt fiskevårdsavgiften för sju dygn. Med de nuvarande fiskevårdsavgifterna på 90 mark (15,14 euro) och 25 mark

(4,20 euro) skulle ett anslag på 4 860 800 euro (28 901 000 mark) tas upp i statsbudgeten under utgiftsmomentet 30.41.51. Med anledning av den föreslagna avrundningen (15 euro och 5 euro) av fiskevårdsavgifterna torde det inflyta något mindre från fiskevårdsavgifterna och av denna orsak är beloppet som tas upp under utgiftsmomentet 29 800 euro (177 000 mark) mindre än det som anges ovan, det vill säga att 4 831 000 euro (28 723 822 mark) skulle tas upp under utgiftsmomentet.

Lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift

Det föreslås att 1 och 4 § lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift ändras så att de gränser inom vilka statsrådet kan höja jaktvårdsavgiften och jaktlicensavgiften justeras något. Ändringen har ingen direkt inverkan på statsbudgeten. Inverkan på statsbudgeten får det först när statsrådet anser det vara nödvändigt att höja avgifterna för att till exempel betala ersättning för hjortdjurs skadegörelse i skog och mark.

Sammanfattning

De föreslagna ändringarna, inklusive indexförhöjningen i lagen om fiske, är i första hand av teknisk natur och de har gjorts utgående från kostnadsneutralitet. Därför har de föreslagna ändringarna inte några större verkningar på den privata eller offentliga ekonomin.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

5. Ikraftträdande

Den övergångsperiod som satts för införandet av euron i enlighet med artikel 1 i rådets förordning nr 974/98 utgår den 31 december 2001. Därför föreslås att lagarna träder i kraft vid ingången av 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagarna förutsätter får emellertid vidtas redan innan lagarna träder i kraft. Verkställigheten av lagarna förut-

sätter bland annat korrigeringsavgiften samt tryckning och postning av förhandsifyllda betalningsblanketter för fiskevårdsavgiften.

6. Samband med statsbudgeten

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2002 och avses bli behandlad i samband med den.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 88 §, 89 a § 2 mom. och 91 § 2 mom., av dessa lagrum 88 § sådan den lyder i lag 1045/1996 och i lag 1017/1998, 89 a § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1045/1996 samt 91 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1355/1993, som följer:

88 §

Var och en som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall betala en fiskevårdsavgift till staten. Avgiften är 15 euro per kalenderår eller fem euro för varje fiskeperiod om högst sju dygn. Fiskevårdsavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller hos den som bedriver mete eller pilkfiske. Med mete avses sådant fiske som bedrivs med spö utan en för kastfiske lämpad rulle och där spöet eller reven befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och där betet inte är en pilk, ett drag, en fluga eller något annat konstgjort don. Med pilkfiske avses fiske med pilk, fäst vid en rev som hålls i rörelse i lodrät riktning så att reven hålls i handen eller det används ett kort spö, som inte är lämpat för kastfiske.

Var och en som bedriver handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. skall årligen betala en spöfiskeavgift till staten. Avgiften är 27 euro per kalenderår eller sex euro för en fiskeperiod om sju dygn inom varje län där han bedriver nämnda handredskapsfiske. Spöfiskeavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller för handredskapsfiske som bedrivs inom ett allmänt vattenområde.

Jord- och skogsbruksministeriet uppbär de avgifter som avses i denna paragraf justerade enligt stegringen i levnadskostnadsindex. Justeringen skall göras med två euros noggrannhet.

89 a §

Är det belopp som enligt 1 mom. tillkommer ägaren av vattenområdet högst 30 euro, delas medlen inte ut till ägaren utan tillfaller det behöriga fiskeområdet.

91 §

Om ett belopp som enligt 1 mom. skulle tillfalla en ägare av ett vattenområde uppgår till högst 30 euro, utdelas medlen inte till ägaren utan ges till vederbörande fiskeområde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1993 om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993) 1 § 2 mom. och 4 § 2 mom. som följer:

1 §

Jaktvårdsavgiften fastställs av statsrådet.
Avgiften är högst 50 euro för ett jaktår.

4 §

Jaktlicensavgiftens storlek är högst 135 euro. Avgiften fastställs av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 september 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Sinikka Mönkäre

1.

Lag**om ändring av lagen om fiske**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 88 §, 89 a § 2 mom. och 91 § 2 mom.,
av dessa lagrum 88 § sådan den lyder i lag 1045/1996 och i lag 1017/1998, 89 a § 2 mom.
sådant det lyder i nämnda lag 1045/1996 samt 91 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1355/1993,
som följer:

Gällande lag

88 §

Var och en som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall betala en fiskevårdsavgift till staten. Avgiften är 90 mark per kalenderår eller 25 mark för varje fiskeperiod om högst sju dygn. Fiskevårdsavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller hos den som bedriver mete eller pilkfiske. Med mete avses sådant fiske som bedrivs med spö utan en för kastfiske lämpad rulle och där spöet eller reven befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och där betet inte är en pilk, ett drag, en fluga eller något annat konstgjort don. Med pilkfiske avses fiske med pilk, fäst vid en rev som hålls i rörelse i lodrät riktning så att reven hålls i handen eller det används ett kort spö, som inte är lämpat för kastfiske.

Var och en som bedriver handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. skall årligen betala en spöfiskeavgift till staten. Avgiften är 150 mark per kalenderår eller 35 mark för en fiskeperiod om sju dygn inom varje län där han bedriver nämnda handredskapsfiske. Spöfiskeavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller för handredskapsfiske som bedrivs inom ett allmänt vattenområde.

Jord- och skogsbruksministeriet uppbär de avgifter som avses i denna paragraf justerade enligt stegringen i levnadskostnadsindex. Justeringen skall göras med fulla tio mark.

Lagförslagen

88 §

Var och en som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall betala en fiskevårdsavgift till staten. Avgiften är 15 euro per kalenderår eller fem euro för varje fiskeperiod om högst sju dygn. Fiskevårdsavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller hos den som bedriver mete eller pilkfiske. Med mete avses sådant fiske som bedrivs med spö utan en för kastfiske lämpad rulle och där spöet eller reven befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och där betet inte är en pilk, ett drag, en fluga eller något annat konstgjort don. Med pilkfiske avses fiske med pilk, fäst vid en rev som hålls i rörelse i lodrät riktning så att reven hålls i handen eller det används ett kort spö, som inte är lämpat för kastfiske.

Var och en som bedriver handredskapsfiske enligt 8 § 1 mom. skall årligen betala en spöfiskeavgift till staten. Avgiften är 27 euro per kalenderår eller sex euro för en fiskeperiod om sju dygn inom varje län där han bedriver nämnda handredskapsfiske. Spöfiskeavgift tas dock inte ut hos den som inte fyllt 18 år eller den som fyllt 65 år, inte heller för handredskapsfiske som bedrivs inom ett allmänt vattenområde.

Jord- och skogsbruksministeriet uppbär de avgifter som avses i denna paragraf justerade enligt stegringen i levnadskostnadsindex. Justeringen skall göras med två euros noggrannhet.

Gällande lag

Lagförslagen

89 a §

Är det belopp som enligt 1 mom. tillkommer ägaren av vattenområdet högst 200 mark, delas medlen inte ut till ägaren utan tillfaller det behöriga fiskeområdet.

Är det belopp som enligt 1 mom. tillkommer ägaren av vattenområdet högst 30 euro, delas medlen inte ut till ägaren utan tillfaller det behöriga fiskeområdet.

91 §

Om ett belopp som enligt 1 mom. skulle tillfalla en ägare av ett vattenområde uppgår till högst 200 mark, utdelas medlen inte till ägaren utan ges till vederbörande fiskeområde.

Om ett belopp som enligt 1 mom. skulle tillfalla en ägare av ett vattenområde uppgår till högst 30 euro, utdelas medlen inte till ägaren utan ges till vederbörande fiskeområde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1993 om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993) 1 § 2 mom. och 4 § 2 mom. som följer:

*Gällande lag**Lagförslagen*

1 §

Jaktvårdsavgiften fastställs av statsrådet.
Avgiften är högst 300 mark för ett jaktår.

Jaktvårdsavgiften fastställs av statsrådet.
Avgiften är högst 50 euro för ett jaktår.

4 §

Jaktlicensavgiftens storlek är högst 800
mark. Avgiften fastställs av statsrådet.

Jaktlicensavgiftens storlek är högst 135
euro. Avgiften fastställs av statsrådet.

*Denna lag träder i kraft den 1 januari
2002.*

*Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.*
